

ADEVĂRUL

FOAIE RELIGIOASA.

Zis'a Isus: „Eu sunt calea, adevărul și viața.”

ANUL: IV.

Apare în fiecare lună odată.

Abonamentul:

Pe un an 3 cor. 50 f., pe 1/2 an 1 cor. 75 f.
Pentru străinătate 4 cor.

Abonamentul sa se trimeată la Szida Tódor Körös-Bökény. (Mai înainte Buttyin,) com. Arad.

Toate scrierile să se trimeată la adresa: Vasiliu Berbecar tot la Körös-Bökény.

Fericirea unirei.

Unde doi trei, s'află uniți
Și Isus e 'n a lor inimă.
Ici să sânte Duchul cel sfânt,
Ca și-odată 'n cele nălfimă.

Oh voi nălfimă sus în Sion,
Cât de dulce petrec colo!
Oh voi nălfimă sus în Sion,
La Isus e foarte frumos!

Unde 'n rugă, evlavie,
Credința să descopere,
Unde orbî văd, cei șchiopi umblă,
Inimă saltă 'n cele nălfimă.

Unde cu toți de char cântă,
Mulțămită spre cer sună,
Asta laudă, nu 'ncetează,
Ici de sigur Sion este.

Chemare onorabilă.

(I. Petru 2, 9.)

Cui sună însemnarea cea plină cu demnitate a textului nostru? Celor renăscuți prin

Duchul sfânt, credincioșilor celor păstrați și aprobați; ace-lora oameni, cari au pus toată nedejdea lor pe char, cari sunt rescumpărați prin sângele cel scump; oameni cari să iubesc ferbinte și cari să desbracă de toată răutatea și înșelăciunea. (I. Petru 1, 3. 5. 7. 13. 22. și 2, 1).

„Iar voi sunteți neam ales.” În contra cu cei necredincioși, cari vor fi striviți de peatra cea vie, arată apostolul aici poziția cea onorabilă a fiilor lui Dumnezeu în adevărata lumină. Aceste nume și titule, cari arată demnitatea cea naltă a adunării lui Isus Christos, sunt mai mult din vechiul testament luate. Când Israil tăbărea lângă Sinai și Moisi să sui la Dumnezeu, zise Iehova prin el: „Voi ați văzut, ce am făcut Egiptenilor și cum v'am condus pre voi pe aripi de vultur. . . Și voi să-mi fiți mie o împărăție

preuțească și un popor sfânt.“ (2 Moisi 19, 4—6) Când a dat D-nezeu descoperire lui Isaia despre restabilirea lui Israil, profeți el: „Eu voi da ape în pustiu, fluvii în locuri secetoase; ca să adăp poporul cel ales al meu. Pre poporul pre care l-am format; el să prochiame lauda mea.“ (Isaia 43, 20. 21.)

Neamul e o totalitate, un popor din'tro sămânție. Acomodat la credincioșii noului așezământ, însemnează totalitatea celor renăscuți. (cap. 1, 23.) copiii, cari au un Părinte, o moștenire și una patrie în cer. La aceasta nu numai că s'au născut din spirit, ci sunt și aleși. Cuvântul „biserica“ sau cum o numim noi „adunare“ are însemnătatea ei fundamentală „cei chemați afară (deosebiți).“ Aparțini tu la aceasta și urmat-ai chemarea?

Aleși, însemnează aici totodată chemarea cea puternică alui Dumnezeu cătră toți credincioșii, a se despărți de lume. Neamului aleșilor nu-i iertat a se conforma lumii, că de altcum nu trăiesc conform chemării lor. Aristrocrația Dumnezească datorește și o purtare a vieții Dumnezești.

„Preoție împărătească.“ Mai întâi sunt ei aleși și apoi împărătești, mai bine zis: „O împărăție de preoți.“ Oare să fie aceasta un joc de cuvinte, sau poezie sau fantazie? Nu, căci când a dat Isus lui Ioan

descoperirea pe patmos, i să arată El lui ca un martor credincios, cel întâi născut dintre cei morți și regele regilor depe pământ. Apoi mărturisește Ioan lucrurile cele mărețe despre Isus cel glorificat: „Cel ce ne-a spălat de păcatele noastre cu sângele seu și ne-a făcut regi și preoți Dumnezeului și Părintelui seu.“ În Apoc. 5. 10. să repeteaza aceasta și-i să mai adauga: „Și vor domni pe pământ.“ Așadar servicii preoțesc și putere domnitoare e chemarea neamului celui ales, a familiei regească. Nu este nimic mai nobil și mai frumos pe pământ, ca un suflet, care să predă de tot acestei chemare dumnezească și în care locuște Duchul lui Isus, a regelui regilor.

Preoții sunt și unși și sfințiți spre serviciul lor. (2 Cor. 1, 21. 22.) Numele Christos și creștin, adecă „cel uns“, îndrumează la sfințirea dumnezească, și aceasta om nu o poate da, ci numai Dumnezeu prin Duchul seu. Fără de aceasta ungere sfântă sunt și darurile cele mai frumoase și mai bogate deșertăciune. Preotul cel uns putea numai în haină curată și podoabă dumnezească pași în cele sfinte. Și celor credincioși ai noului așezământ să zice: „Sfințiți-vă, cei ce purtați vasele Domnului!“ Încă multe trebuie desbrăcate, cari mai sunt din viața de mai

nainte si-i plac omului celui vechi. Pe palaria sau turbanul arhiepiscopului era un fruntar de aur, pe care era scris: „Sfinit lui Iehova.“ Aşa ar trebui ca să stăm şi noi naintea lui Dumnezeu pe temeiul chemărei dumnezeieşti, în sfinţire şi sfinţenie.

„Naţiune sfântă.“ A fi sfânt Domnului înseamnă atâtă ca deosebit de toate cele obicinuite şi necurate. „Fiţi sfinţi.“ (Cap. 1, 16.) Odinioară în nomolul păcatului şi a stricăciunii fiind, a devenit ceva nou. „Dară v'aţi spălat, dară v'aţi sfinţit, dară v'aţi îndreptat.“ (1 Cor. 6, 11.)

„Preoţie scump'alui Dumnezeu; Cari aţi primit darul Duchului, Să cântaţi, laudând sfânt numele sau: În veac ţine bunătatea lui!“

„Popor câştigat.“ Fiule alui Dumnezeu, tu eşti câştigat prin un preţ nalt. Ce a costat aceasta lui Dumnezeu? Viaţa Fiului seu. Cu ce preţ te-a rescumpărat? Cu scump sângele Mielului nevinovat lui Dumnezeu. „Cu preţ (scump) sunteţi cumpăraţi: nu vă faceţi servi ai oamenilor!“ „Căci sunteţi cumpăraţi cu preţ; măriţi dară pre Dumnezeu în corpul vostru şi în spiritul vostru cari sunt ale lui Dumnezeu.“ Poate-se aceasta face şi prin poftă trupestă şi lumească? Nu. Cicero zice, că e împărăteşte, dacă nu servim nici unuia poftă. Pentru aceea e şi de

lipsă partea rescumpărării care Pavel „să lăsăm de nepietate şi poftele cele lumeşti“ o numeşte. „Ca să ne scape de toată nepietatea, şi să-şi curătească lui-şi popor propriu, râvnitor de fapte bune.“ (Tit. 2, 12. 14.)

Cine voieşte a servi Domnului ca preot şi a stăpâni cu El ca rege, acelaia nu-i iertat ca se mai fie aici stăpânit de păcat şi de lume cu poftele lor. „Celui ce învinge, 'i voi da să şază cu mine pe tronul meu. . .“ (Apoc. 3, 21. Asamănă I. Ioan 5, 4.)

„Ca să predicaţi. . .“ Din noaptea păcatului suntem noi chemaţi, de sub autoritatea păcatului suntem mântuiţi. La ce oare? Ca să luminăm şi să mărturisim. Sub bunătaţi, putem noi înţelege Atotputernicia, mila şi iubirea lui Dumnezeu, care ni iertat a vesti din pătenie fericită în cuvânt şi faptă. Cel orb din naştere istorisea, cum l-a vindecat Domnul. Cel lepros a vestit cunoscuţilor sei, cum l-a curăţit Domnul Isus. La acestea şi noi suntem chemaţi. Acestea sunt predicele cele mai bune.

Oh, predică dară, suflete vindecat şi rescumpărat din păcatele tale, vesteşte bunătatea acelaia, care a revărsat şi în a ta inimă Duchul cel sfânt; vesteşte şi în aceste zile de Rusalii, cum a umplut Domnul şi a ta inimă de bucurie, şi roagă-te, ca Duchul adevă-

rului să se reverse în multe inimă păcătoase, ca să învieze și să predice bunătățile aceluia, care și pre ei i-a chemat, dela întuneric la minunata sa lumină.

După Wge.

Fiți exemplele turmei.

(De I. Baur, Pozsony.)

Preoții și cărturarii de pe vremurile Domnului Isus, erau conducătorii sufetești a poporului Israil, și trebuia să-l conducă la cunoștința de Dumnezeu și să-l învețe voia celui preainalt. Acestea officii erau legate la oaltă cu merite și sarcini, cu primire și dare, și dădeau posesorilor lor mare putere și silă. Pentru aceea nici nu lipseau nici când concurgătorii la aceste officii. Înse prin lucrarea Domnului Isus s'a descoperit, că păstorii poporului să lăsară cu puterea lor pe merite și primire. Prin aceasta nu mai serveau ei Dumnului templului, ci numai lor. Ce Pavel zice la Romanii 1 despre păgâni: Că ei în cugetarea lor sunt netrebniți și au schimbat mărirea lui Dumnezeu într'o icoană; aceea sună și despre acești cărturari și explicatori a bibliei, carl au înapoiat învățătura cea măreață alui Dumnezeu prin ordinele omenestii. Ei făcură sarcini grele de tradițiunii și le puseră pe umerii poporului, de carl ei nici cu un deget nu să atindeau. Ei arătau în public o viață pioasă, făceau rugăciuni lungi, zecuiiau mînta, măriarii și chiminul; dară pe lângă aceea erau ei nemiloși, sgârçii, mâncău căsile văduvilor și nu exerciau iubire de aproapele. Despre care ni un exemplu preotul, ce mergea spre Ierichon și nu să îndura de acela sărman, ce căzuse întră tălharl. Deși ei pășteau turma, dară numai ca să se îmbrace din lăna ei, și să se nutreze din laptele ei. Ei erau dară numai de trebuințele lor îngrijii și să pășteau pre ei înșiși. Cele rătăcite nu le con-

duceau ei, cele rănite nu le lecuiau. Ei domneau și serveau numai pentru interes rău. Prin aceasta lucrare de sigur, că pentru ei s'a desprețuit numele lui Dumnezeu. Dumnezeu cel îndurat, trebuia să fie iubit de oameni, dară servii Sei cei răi, au fost o reprezentanță rea, care fu nesocotită la popor. Acuma era poporul o turmă fără de păstor și adănc lăncezit. Atunci apăru păstorul cel bun și puse viața sa pentru oi și le-a dat vieată și în prisosință. Când acest arhipăstor a oilor s'a sculat dintră mortl, a poruncit lui Petru: „Paște oile mele; paște miei mei!” Și acest apostol scrisse bătrânilor tuturor adunărilor dela 5 provincii în Asia-mică, temata cea mie sortită: Fiți exemplele turmei!

Predicatorul trebuie să fie un exemplu credincioșilor.

1. Prin învățătura nefalsificată.

Așadar în vestirea cuvântului. Neurmând fabelelor măiestrite sau gâdlirea urechilor mulțimii îngăduind, să vestească el adevărul, ei precum Duhul sfânt îl învață și păcatele poporului o au de lipsă. Nefalsificat și neinvălit are el a vesti poporului, și mai marilor, preoților și regilor, la timp potrivit și nepotrivit. Dacă i-s'ar arăta ca plată de aur sau un ștreang la grumaz, să nu-l înspăimânte nici de cum. Dară el să nu predice numai altora, ei și pentru el și casa sa. Și încă cu tot aceea asprime, ba încă ceva mai aspru. Aspru cătră sine și blând cătră alții, să fie el totdeauna. Predicatorul să predice totdeauna mai întâi pentru sine. Aceasta pretinde abziecere și înfrinare de sine. Nu linguși nimănu. Nici făcătorilor tăi de bine, nici celor mari nici țic însuși. Pavel zice: că el nici când n'a umblat cu vorbe lingușitoare și n'a falsificat cuvântul lui Dumnezeu nici odată. Când își luă rămas bun dela bătrâni din Efes, putu el zice: Eu nu am oprit dela voi, care să nu vă fiu vestit toată voia lui Dumnezeu. Fapt. 20, 27. Pre-

dicătorul trebuie să se silească, a dovedi înaintea lui Dumnezeu un lucrător nepătat, care să împartă bine cuvântul, în mustrare, amenințare, îndemnare cu toată răbdarea și învățătura. El nu-i iertat să se lase altcum acordat de impresiunea predicii sale. Felix, să spărie la predica despre moralitate, dreptatea și judecata de apoi. Festu, batjocorește predica despre Christos cel crucificat și înviat; preotul lui Joe din orașul Listra și poporul ținut pre apostolii de niște zei și voia ale jertfi precând le predica despre iubirea lui Dumnezeu. Dară Pavel nu să mândri nici fu timid sau fricos. El împărtea bine cuvântul; pentru aceea și experiențele cele prețioase. Ca așa unul și putea el scria: „Fiți următorii mie, precum și eu sunt lui Christos!” Dară nu vă îndestulați numai cu împărțirea bună a cuvântului lui Dumnezeu, chiar și dacă ar putea Isus spune ascultătorilor vostri: „Toate, câte ei vă spun, faceți!”: ei și fiți exemple în purtarea și viața zilnică.

2. Fiți exemple ca bărbați.

În adunările voastre sunt mulți bărbați, și așa unii, cari au să fie încă bărbați. Ei trebuie să aibe în predicator un exemplu, după care s'ar putea orienta. Isus n'a fost căsătorit, nici Pavel, despre femeea lui Petru sau Iacob, sau viața lor căsătorită, nu ni comunicat nimic că am putea spune: Iacă, și Petru sau Iacob. Dară ei puteau, învățați de Duhul sfânt, să pună regulile la o viață fericită în căsătorie, și îndrumează pre bărbat la Christos. Precum acesta e capul bisericeii, și să îngrijește de ea cu iubire și o scutește, așa să domnească și bărbatul și să umble față de femeea sa, ca ceialalți să poată învăța dela el. Predicătorul și în aceasta trebuie să fie mai asemenea Domnului Isus, dacă voiește să fie privit ca exemplu. Preoții bisericeii catolice nu pot aici spune: Precum ne aveți pre noi de exemple.

Maî departe să fie un exemplu ca

părinte. Dacă ți-a dat, s'au ți-a încrezut Dumnezeu copii, atunci umblă cu ei ca cu darul lui Dumnezeu. Folosește iubirea și puterea în măsură potrivită. Cetește și te roagă cu ei și-i crește în învățătura și frica de Dumnezeu. Dacă copiii predicătorului sunt ascultători și credincioși, atunci el cu familia sa formează un stat major, care înriurește respect. E o icoană tristă, dacă copiii predicătorului sunt învățați în toată înțelepciunea lumească și cultivați dară nu sunt pocăiți și nu sunt membrii adunării. Un predicator trebuie dară să se poata bine îngriji de casa sa, ca să poată purta grija și de adunarea lui Dumnezeu. Elie preotul, să ne fie noauă totdeauna un exemplu dojenitor.

(Sfârșitul va urma.)

Oberlin și gusganii.

Lui Oberlin, care era un om temător de Dumnezeu, i s'au întâmplat uneori lucruri, la care stătea în loc și cugeta, oare de unde sunt acestea. Despre care si istorioară următoare ne spune:

Într'o zi veni la el servitoarea, îi aduse câteva sarvete cari erau roase de gusganii. El zise, după ce să uită la ele, că trebuie cărpiti și făcut din două una, că el nu are pe ce cumpara. După ce să duse serva, să puse el pe gânduri. El cugeta, oare nu cumva trimese Dumnezeu acestia gusganii la el ca pedeapsă pentru ceva, în care el n'a fi făcut voia lui! Oare unde poate fi vina? El zise: „Doamne, tu ai luat mai nainte femeea dela mine; acuma ai trimes gusganii, de'mi fac pagubă, arată-mi, rogute, unde e vina!” Apoi nu să odichni, ci s'a pus la cercat, că oare care cuvânt alui Dumnezeu, nu l-a păzit el. El luă decî biblia la mână. Ceti și ceti prin întreg noul testament eară aici sună, că toate ar fi în ordine. El să apucă a ceti vechiul testament, și nu afla, până nu ajunse la frunzele ultime.

Acolo află el scris, la Malachie 3, 10: „Aduceți toată zicimea în casa tesaurului. . . și mă cereați.” Acuma să trezi el și știu, pentru ce sunt gusganiți, cari îi fac pagubă. El să apucă de lucru; luă înainte toate protocoalele despre veniturile sale și făcu socoteală. El era foarte mult dator Domnului, că nu dăduse de mult, aceea ce se cuvenea Domnului. Dară și acuma, neavând cu ce plăti, să plecă pe genunchii sei ca un vinovat și ceru vreme, că va plăti perând toată datoria sa. El a și împlinit făgăduința sa, și ce eugetati, oare fostu-ai spre pagubă? Nicî de cum! El muri ca om bogat în bunuri cerești și pământești. „Cercați-mă, — zice Domnul, — de nu voi deschide ferestrele cerului și vă voi da binecuvântare.” „Sacrifică lui Dumnezeu mulțămîta, și plătește celui Preainalt voturile tale, și chiamă-mă în ziua nevoiei: că eu te voi mântui, și tu mă vei mări.”

Din Făurie.

Sunt omuleți, adecă copii mari, cari poartă toată știința lor în buzunarul vestei (peptarului). Aceasta-i într'ată vrednic de pismuit, încât ei totdeauna au „colecțiunea întregă a științei” lor la olaltă și o pot controla și stăpâni. Cât de cu nevinovăție strălucesc ochii lor, când referează ei puțina lor înțelepciune cu o convingere mare! Ei o fac, ca și când ar fi șezut la picioarele lui Dalai Lama. Mărginire înțeleaptă și alegere paznică a vorbelor nu cunosc ei. Cu fălcile pline vestese ei înțelepciunea lor infalibilă. Ei sunt atât de neștiutori, că le lipsește toată presămțirea despre teritoarele cele așazis nemăsurate. Oare poate cineva mai mult sau cu mult mai mult ști ca ei?!

Cu așa oamenii a se împărtași e foarte greu, dacă nu sau învățat, a asculta în liniște, când alții vorbesc. Lor li s'a făcut ca obicei, a întrerupe

neincetat pre alții și a-i corega. Care nu e încă nervos, poate deveni nervos prin astfel de oameni.

Lor li s'ar putea ajuta, dacă ar zice odată într'adevăr: „Una știu, că nu știu nimic!” Dară aceasta ei nicî când nu o vor zice. Aceasta ar fi neadevăr! Modestie falsă! Că după părerea lor știu ei foarte mult, mai tot ce în general există ca demn de știut. Oare ce se începem cu astfel de oameni? Dacă ar primi sfat — dară ei nu pot primi sfat, că sunt prea cuminte —, atunci le-am spune: „Lasă mai înainte să ți se pună pe o câțiva ani lăcăt la gură; începe a asculta și a învăța. Dacă oamenii cuminte te învrednicesc de pretenia lor, atunci pune-te la picioarele lor și ascultă. Învăța-te a tăcea! Vorbește numai când ei tac, precând cauți a-i aduce din nou la vorbire. Profitează în toată privința dela ei, dară — nu lua jos lăcătul! Dacă tu apoi după timp lung ești mai bine învățat, atunci și ei te vor întreba, pre tine vr'odată. Acesta va fi apoi punctul cel critic pentru tine. El trebuie să dovedească, că oare învățat-ai ceva sau mai afli-te tot în prostia ta de mai înainte. Atunci spune cu modestie: „De după a mea părere mărginită ar trebui să fie așa și așa, dară eu trebuie să fiu foarte paznic în judecata mea, pentru că sunt un laic (neștiutor).” Cine aceste cuvinte le poate aduce odată cu onestitate peste buzele sale, începe a căpăta minte și a deveni înțelept!

* * *

„Servind Domnului!” Cât de importantă este aceasta propozițiune și în zilele noastre neliniștite. Noi trăim într'o vreme a contrazicerei contra adevărului dumnezeesc. Și cu cât mai serioasă e vremea, cu cât mai puternic vrășmașii, cu cât mai amenințătoare lupta, cu atât mai vartos ne sună, a ne înarma, a ne încinge și a întări curagiul nostru cu cuvântul lui Dumnezeu. Frica e vina la aceea, că noi în așa multe lupte sun-

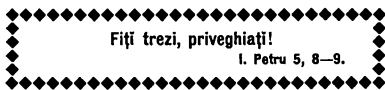
tem învinși și nu putem înainta cerind. „În numele lui Isus, înainte, uniți-vă!” trebuie să fie totdeauna parola noastră și o încredere tare să umplă inima. Gedeon lăsa pre cei fricoși și timizi să se întoarcă napoi, când merse la luptă contra Madianitilor, că așa conluptătorii încurecă și împedică pre cei curagioși în luptă. Cel ce-i fricos și la tot pârîul să pleacă să lingă apa, nu-i luptător brav. Acela nu-i bun de servici, care șede voios la masa lumei și mănăcă și bea comod, ce pre el îl strică și pre creștinii seduce. Numai pre aceia îi numim noi luptători adevărați, cari călătoresc prin aceasta lume ca așa uniți, cari nu sunt din aceasta lume și totdeauna pe deplin înarmați așteaptă semnul spre luptă.

Viața creștinului e dară acuma deja o luptă crâncenă cu păcatul, lumea și diavolul, dară va fi ea încă și mai crâncenă, când se va descoperi tot secretul răutății și antieristul va mobiliza armatele lui spre luptă contra poporului lui Dumnezeu. Atunci va fi sfârșitul bisericii iarăși asemenea începutului în cei trei seculi de persecuțiune sângeroasă. Iarăși va striga puterea lumei către creștinii: „Voi nu aveți drept a exista!” și iarăși se va arunca asupra lor, ca să-i stârpească.

Ce nouă ne lipsește față cu serioșitatea timpului, acelea sunt inime serioase, credincioase, brave de creștinii, cari nu se tem și sunt decisi, a se lupta pentru Regele lor cel încununat cu spini și a suferi ca Gordon, eroul din Chartun. Creștinătatea, care constă numai din umblarea la biserică — înțelege-o numai cu toată îndrăzneala: la adunare — și din ascultarea predicii, nu-i de ajuns în zilele noastre. Seriositatea timpului pretinde o creștinătate sprintenă, făptuitoare și eroică. Noi putem, și ni iertat a fi cu voia bună, Regelui nostru s'a dat toată puterea în cer și pe pământ. Dacă El e la noi cu Duchul și darurile sale, atunci suntem scutiți. Că alui e viitorul, alui e biruința finală, alui e im-

părăția. Dară rea va fi ziua, care se apropie și parola: „Serviți Domnului, că zilele sunt rele!” încă nici când nu ne-a sunat așa, ca și tocmai acuma. Pentr'aceea vă uniți la luptă; puterea unită, e putere îndoită; puterea împărțită, e putere învinsă sau nimicită.

După Wge.

MISSIONE.

Congresul doilea a reuniunii universale a baptistilor.

Epistola președintelui Dr. I. Clifford.

1911. martie 1.

• Nainte de toate salut toate adunările baptiste din toată lumea.

Scumpul frați!

Îngăduiți-mi — ca președintele reuniunii baptiste, — ca se trag a tențiunea voastră la congresul II-lea care se va ține în zilele de 18—25 iunie a. c. în Filadelfia.

Întăiul congres a baptistilor s'a deschis în London în a. 1905. iulie 4-lea. Oficiul presidial a fost condus de fr. dr. Maclaren, acărui rezultat principal a fost: *intemeierea reuniunii universale baptiste*. Aceasta reuniune a întemeiat peste scurt timp o secțiune europeană, și a trimis pre dr. Newton Marshall ca încrezutul nostru, să studieze starea adunărilor europene. La aceasta înca a fost acesta rezultatul, că în interesul libertății, unirei și înaintării a cercetat o comisiune pre cei din ungaria.

În 1908. în august s'a ținut congresul întâi european în Berlin. Baptisti de acolo au și primit cu nespuse iubire pre frații veniți din toate părțile continentului și i-au ospătat cu dragoste nemărginită. „Erau toți cu un cuget la un loc ... s'au umplut toți de Spirit sfânt, și au început a vorbi într'alte limbi, precum le da Spiritul a vorbi.”

Foarte memorabilă s'a făcut aceea vreme, inimile noastre ardeau de iubire către Domnul, care ne-a făcut una cu sine și întră noi. Sămțul sân-guraticiei s'a luat, dară în realitate însuflețitoare s'a sămșit unitatea sufle-telor, — în silința după una idee, un scop. Despre credința baptistilor s'a dat dovada cea mai respicată în capi-tala cea mai mare din lume. Ca în-țelepciunea și puterea lui Dumnezeu s'a predicat Christos cel viu, care e centrul mărturisirii noastre și unicul cap al adunării.

Baptisti continentului au preamărit pre Domnul și și-au adunat curagiu la cazul persecutărilor lor. Nu exage-răm, când afirmăm: *vremuri noauă au răsărit pentru împărăția Unsului lui Dumnezeu, pe continentul europei.*

De atunci înerezuiți nostri fr. predi-cători C. T. Beyford și A. I. Vining au cercetat adunările din rusia și mai multe orașe din Europa de sud, ca se însuflețească și să îndemne pre frați și să pregătească calea lucrului reu-niunei, ca dezvoltarea vieții sufletească să fie nainte mișcată întră maghiari, romani, boemi, slovaci și alte neamuri, pre cari le-a cercetat cu milă „Odrasla de sus. Ca să se arate aceloră ce sunt în întunec și umbra morței, ca să pună picioarele noastră pe calea ade-vărului.“ (Luca 1, 78—79.)

Congresul e deja naintea ușei no-astre; peste puține săptămâni ne adunăm în biserica baptistilor din Filadelfia (America). Aceea e sigur, că acolo nu numai o peatră de amintire voim a arădica în istorie, ci vom și avea o istorie.

Pentru aceea îngăduiți-mi nainte de toate, ca să vă îndemn la deose-bite ciasuri de rugăciune. Noi ne-om aduna la olaltă în aceea știință, ca să atárnăm de tot dela Dumnezeu. Roage-se fiecare adunare, ca să ne umplă pre noi Duchul lui Christos, să ne conducă și să domnească în noi. Mari întrebări ne-or ocupa pre noi, deslegarea acestora va forma în viitor cauza noastră. Așadar să ne rugăm,

ca bunul Dumnezeu să înmulțească din zi în zi diferitele daruri ale cha-rului seu, precum a Duchului înțelep-ciunei și priceperei, din Spiritul Tată-lui putere spirituală, a cunoștinței, a temerei adevărată de Dumnezeu și a fricei sfântă. Noi trebuie să inspirăm aerul cel întăritor al charului lui Dumnezeu. Rugăciunea să nu o adu-cem ca rugare de la noi înșine, ci în împărțășirea cu Dumnezeu și a Fiului seu, cu Domnul nostru Isus Christos. Minunile lui numai într'aceea măsură le putem repeta, în ce măsură avem parte în botezul Spiritului sfânt.

Duminecele congresului se servească în tot locul spre arătarea scopurilor congresului; în predică arătați și vă rugați cu credință unită, ca Duchul sfânt să se reverse preste congres.

Pe sama școalelor de Duminecă a edat reuniunea universală un program de servicii Dumnezesc, care să se folo-sească în toată lumea în 25 Iunie. Aceasta Duminecă se servească și spre aceea, ca se ne amintim în im-părăția lui Dumnezeu, de aceia înain-tași a martirilor credinței baptiste, cari s'au ostănit în mântuirea sufle-telor nemuritoare în evanghelizarea națiunilor și în înaintarea libertății conștiințosității, în fine despre lipsa renașterii societății omenestii.

Aceasta-i iubileul nostru de 300 de ani! Ce ar fi mai potrivit, decât dacă am repeta principiile noastre înaintea lumii. Istoria bunilor nostri spărgători de cale, martirii și conclu-rătorii nostri arată lumii uităcioasă groaznica ei datorie, cu care datorim noi pentru credincioșia și curagiul lor. În anii din urmă am produs în toată lumea conștiința baptistă. Acuma-i timpul și ocaziunea, ca să întărim aceasta.

Ideile și principiile baptiste sunt în general tesauere comune. Acestea cup-rind lumea în sine, nu sunt locale. Nu numai a unora, ci a tuturor po-poarelor. Existența lor nu e provi-zoră, ci vecinică. Tipărirea acestor nu

să razimă pe păreri teologice, pe norme sau raționament, speculațiunii sau calculațiunii, ci pe cuvântul cel în veci recreitor, neperitor și roditor al lui Dumnezeu, care a nutrit vicia sufețască a generațiunilor, care a văzut formarea multor religii, comuniuni și confesii murind și a trăit peste multe detunări a părerilor teologice. Acest cuvânt Dumnezeiesc e în stare a se acomoda împrejurărilor neîncetat schimbătoare, acesta trăiește și rămâne în veci!

Pentru aceasta e silită lumea să asculte la explicările noastre, că înțelesul lui să descopere înaintea noastră în așa măsură, ca nici când până acum. Deene noană Dumnezeu milă la aceea, ca se putem răspunde strigările macedoniei care sună din depărtare.

De sigur, are se fie puternică mișcarea așa unei adunări a reprezentanților baptisti. Toate teoriile să se schimbe în fapte. În toată privința ar trebui se înaintăm. Evangelizarea europel cu atac luată în mână și trebuie îndeplinită cu însuflețire grabnică.

Poartă largă stă deschisă înaintea noastră, și încă spre activitate mare, dară sunt foarte multe pedice, însă aceste pedice nu ne cauzează frică, cu atâta mai puțin ne servească ca cauză de lenevire, ba dincontra: acestea pretind și ne silesc la mai mare opintire. Candelile nedejdei ard deja în adunări, numai să le nutrim cu simpatia cea mai mare și cu oleul darurilor marinimoase.

Dară și mai cu greu să pot sprijini adunările tuturor țărilor cu rezultat la realizarea naltei lor chemări. Aceasta-I problema noastră cea mai mare. Nu ne putem îndestula cu aceea, ca să așezăm numai simplu principiile fundamentale ale credinței noastre — precum e aceasta pusă întră obiectele programului nostru — adică *poacărea lumii*: desăvârșirea frățietății creștină, e cauza executărei, ca creșterii spre binele tănărimei, ca legile împărăției

lui Dumnezeu să pătrundă industria și comerțul. Toate aceste *trebue să se realizeze în fapte și adevăr*.

În aceste scopuri fiecare baptist să-și vază problema vieții dela Dumnezeu înerezută; la ajungerea acestor scopuri e fiecare adunare Baptistă îndatorată a participa.

„*Maî departe!* Maî odată intonăm: Christos folosește la lățirea împărăției sale adunările sale. Lucrarea concentrată a acestui congres, care reprezentează multe popoare, țări, republice, la aceea va servi, *se fie pace pe pământ și pe oameni să se repauseze bunăvoînța lui Dumnezeu*, ca să se încunjure toate, ce ar ațîța lupte întră principii și domnitorii, ca să mișcăm înainte spiritul frățietății, și să se îndeplinească legământul păcei întră toate popoarele, și așa să se îndeplinească *pacea generală*.”

Adunându-ne în Filadelfia în orașul iubirei frățescă, în patria lui Vilhelm Roger, sub drapelul stelat a Statelor-Unite ni deja înainte sigur aceea, că aceasta mișcare va duce libertatea cetățeană și religioasă spre bine, și încă cu pași grăbiți și nedejdea sigură. În acest mod va crește aceea împărăție, care stă din adevăr pace și bucurie întru Spiritul sfânt; iar voia lui Dumnezeu s'a împlini în mai mare măsură pe pământ. precum e și în cer.

Ca binecuvântarea lui Dumnezeu să se repauseze peste voi, pentru aceea mă rog, fraților mei credincioși și sunt în întregul înțeles a evangheliei lui Christos al vostru.”

I. Clifford, m. p.

Congesul baptistilor în Filadelfia. (Philadelphia Pa. 1911 Iunie 19—25.) Pen William a fost acela, care a dat acestui oraș numele de Filadelfia. Aceasta atâta însemnează, ca iubire frățescă. Eu cred, că și el înșis era fiul Filadelfiei. Ca iubiții nostri frați din ungaria să fie mai mulți cunoscuți cu el, o descriu pe scurt:

„Filadelfia zace pe un teritor mare.

Teritoriul ei e în mărime al doilea și în populațiune al treilea oraș în America. Să întinde pe lângă malul fluviului Deliver, care 25 mile englere dela oraș, să revarsă în marea mare. Pe aceasta cale vor veni și frații noștri delegați din ungaria. De cealaltă latură a Filadelfiei este un parc mare, care zace pe un teritor cu mult mai mare ca orașul. Părțile de din jos a căsilor și treptele stradelor sunt cele mai multe din marmoră. E un oraș liniștit și are strade drepte. Strada principală a acestui oraș o numesc Broad-Street. Pe aceasta stradă sunt cele două adunări mari baptiste. În una din ele se va ținea congresul universal baptist. Aceasta-i adunarea cea mai mare în orașul nostru. Sunt în ea 3500 locuri de ședere. Aceasta adunare are o școală, tocmai lângă edificiul adunării, cu cam 8000 elevi și 300 învățători provizută. Are și două ospitaluri. În ospitaluri la fiecare pat este pus telefon, care servește din adunare acolo, care îl poate pune bolnavul la ureche, ca să asculte până în capăt serviciul D-zeiesc, de câte ori este în adunare. Naintea amvonului sunt aparatele care prind glasul. Aceasta școală e așa regulată, că copiii cei mici încep în asilul păzitor de copil (ovoda) și pot merge până în capăt prin clasele cele mai nalte de universitate și seminar.

Fundatorul acestei adunare și școală e dr. Rossel Bonwel. El s'a fost pregătit de avocat, dară fu un predicator din el. Și acuma e el conducătorul acestui lucru mare.

Baptisti din Filadelfia sunt cu mari pregătiri ocupați pentru congres. Deja în Februarie am început planuirea. O comisiune mare s'a adunat și a ales comisiuni mai mici pentru diferite scopuri, precum: comisiune de literatură, care se ocupă cu publicările, comisiune de corespondare și în comisiunea de ospetă s'au pus toți lucrătorii din Filadelfia care sunt din limbi străine, întră care și subscrisul e ales pentru frații maghiari.

La prima noastră ședință s'a socotit, că baptisti din Filadelfia trebuie să adune 5000 dollari pentru aceste trei scopuri; literatură, ospățare și corespondare. Dară acuma, când vedem, câți vor se vie, trebuie cel puțin 9000 dollari adunați dela 100 de adunări ce sunt în Filadelfia, care au la olaltă 45.000 membrii. Aceasta sumă va și veni, pentru că sunt puși oameni vii de afaceri în front. Și nu este nici o adunare, care n'ar fi rugată, că cât poate să trimeată. Înse aceste 9000 dollari sunt împărțite după puțință pe adunări și nota trimeasă, ca să fie banii trimeși pe 1 Mai, ceea ce s'a și întâmpla.

Eu aceea cuget, că dacă și frații din ungaria ar face așa și ar arăta, că ce e datorința unei adunare creștină, atunci ar veni din toate părțile banii amintiți de 20 fileri. Și în America câștigă mulți cu greu pânea zilnică, dară membri sunt învățați la datorința lor sfântă. Cele multe adunări sunt așa, precum la noi (sgârșiciți din ungaria) ar ținea-o de mare păcat, că fiecare membru subscie câtă pe săptămână adunării sale și el și îndeplinește aceasta ca datorința sa sfântă. (Unde suntem noi bieți români dela aceasta?)

Când să retrage poporul dela dărnicie, la aceea e acela semnul, că și atragerea sa către Dumnezeu a murit din el. Până era Israel darnic, s'a și împărțit în binecuvântări, iar când s'a retras dela dărnicie pentru cauzele lui Dumnezeu, atunci s'a închis casa Domnului și poporul jertfea Baalului pe înălțimi. Iubite cetitorule, dacă nu dai banii pentru cauzele lui Dumnezeu, îi duce diavolul dela tine pentru cauzele sale.

Cu ce mare bucurie și predare ne pregătim noi a primi și a ospeta pe cei 500 delegați din europa. Și la conferințele predicatorilor sună mai de multe ori:

„Fraților! Ceea ce noi facem acuma va avea veste în toată lumea, să fim cu deplină predare, ca să primim pre

toți frații noștri cei ce vin din depărtare cu cea mai ferbinte iubire. Să le dăm locuință comodă și hrană bună. Dară ce e mai principal, binecuvinteze-ne pre noi Domnul sufletește. Bine-ați venit fraților din ungaria!

M. Duality.

Oh Doamne, dă-ne și nouă aici în ungaria o Filadelfie, adevărată, și dă ca poporul teu să uite de Șiboleț și Siboleț, de Mara și Meriba, și vindecă apa și hrana cea numită: moartea în oala, cu care să nutrește el de atâta vreme, în păcatul neînțelegerii; ca poporul teu să locuiască în pace, în Filadelfia, care poate fi, nu numai în America, ci și în fiecare inimă a fiilor tei, unde să unesc doi-trei în duhul iubirii frățescă.

Red.

Doă gropi — un mort. Adeseori am cetit în „Adevărul“, că în unele locuri să întâmplă multe pedice cu ocaziunea îngropării morților, din partea unor oameni capacități, care nu știu înțeleg rostul lor. Dacă puterea vrășmașului e legată, și neputând altceva face din aceea legatură, apoi să pune și sbiară, ca se producă spaimă în unele inimi slabe și fără credință în Dumnezeu.

În 3 Martie am avut o mormântare în Ormindea, la un iubit prieten, la care s'a mutat un băiat. Fiind chemați, am mers doi frați din Brad. E lucru firesc, că n'a mers așa ușor. A fost de față și ispititorul, care ne aștepta în cimiter cu o bătă în mână învârtind-o, ca și când ar fi gata de rezel. Mai întâi ne întimpină primarul comunal, făcându-ne în știre, unde aveam a îngropa. I-am făcut cunoscut că dacă nu vom putea îngropa băiatul lui M. Turcin, are se fie respunzător. Oamenii ziceau că: popa a astupat groapa și face alta, afară din cimiter. E rău foarte, când nu ascultă oile de păstor. Pre toți i-a îmbiat, să astupe groapa; dară judele, care cugeta, că popa face rău, astupând groapa și timpul era aproape de a fi

băiatul îngropat, făcea semne oame-nilor, să nu se apuce de astupat. Speranța cea mai mare o avea el în servii săi, dară nici aceia nu-l prea ascultau, ci lucra d-sa. Când făceau a doua groapă îi încuraja să se poarte, nu cumva să vină blăstămații aceia, — dară pe lângă toată îndemnarea săpa d-sa de asuda. — Noi, până ei gătari cu săpatul, am făcut lucrul nostru în liniște la casă în prezență la câțiva ascultători, că mulțimea ne aștepta la cimiter.

Plecând dela casă, și făcând puținii pași, ajunserăm să intrăm pe o cale ce ducea drept la cimiter, ne ieși d. preot în cale furios amenințându-ne cu bâta, că nu ni iertat să trecem pe acolo. Când către unul, când către altul striga: „Afară!“ și ne arăta, că are armă în mână. Precum să vedea, aicea e bâta arma, la câte un așa învâțat. Cu toată puterea apăra cimiterul, — de ar putea grăi oasele cele ce zac acolo, ar zice: nu te certa pentru cei morți, că ei sunt toți asemenea pacinicii aicea și nu le place astfel de — prostii — striga cât putea de tare: „Afară, voi cei cu legea jidovească, acolo unde să îngroapă caii, vi se cade să fiți îngropați“. — De sigur a uitat d. preot, că: a Domnului e pământul și plinitatea lui. Dumnezeu nu are pământ deosebit pentru cai și pentru — preoți. — Către un fr. bătrân din loc zise: D-ta poți trece, că ești de ai noștri. Cei-lalți frați merseră toți până la loc. Când ne observă pre noi din Brad, și-a aflat destul de lucru. Pre fratele cu care eram din Brad, l-a lovit cu pumnul în umăr, apoi să rezezi la mine: „Tu ce cauți aici?“ M'a împins jos pe un drum de căruțe ce era în apropiere, și de nu-l stătea un frate în cale, îmi băga bâta în față. Așa își apăra cimiterul și oile sale. Așa a mers, până ajunserăm la groapa — săpată de el și servii săi —, aici numai a ne ruga puteam fără de gălăgie. În urmă zice: De ce a zis Domnul Isus cătră cei zece leproși, să meargă la preot a se

arăta. Precând voiam a-i răspunde, a fugit. Aveam să-i răspund, că Domnul Isus a știut, că preotului îi place jertfa, ca și până astăzi, și oamenii umblă plini de toată nedreptatea, jertfesc să fie scăpați de păcate, și scăpare tot nu au. Dec Domnul Isus, ca razele sfintei evanghelii se străbată în tot locul, și să vină oamenii la păstorul și preotul cel adevărat, care a și murit și a înviat pentru noi, și voiește, ca toți oamenii să se pocăiască.

Trimis de T. Voștinar.

Botez în Berzova. În ziua de 7 Mai ne-a dat Domnul multă bucurie în comuna Berzova, unde s'au botezat, după exemplul Domnului 5 suflete rescumparate, după ce au depus o bună mărturisire despre credința lor, în păriul de munte, care curge prin comună. Actul botezului s'a îndeplinit prin fratele G. Varșandă; iar după aceasta ne-am apropiat de masa Domnului gustând din semnele morții Domnului nostru. Aceasta s'a îndeplinit prin fratele I. Erdős.

Vrednic de amintit e încă, că la aceasta ocaziune a venit și chorul de muzică dela Curtici, care pe cale spre apă, care era cam departe dela adunare, a raportat multe cântări frumoase, la care s'a adunat atâta popor, că abea puteam înainta pe cale. Iar când am ajuns la apă, era acolo o mulțime nenumărată de popor, întră care erau și 2 preoți gr.-or. Mulțimea poporului a ascultat cu mare atențiune cuvintele vestite prin fratele Erdős dela Matei 3., 13—17.

Și aici s'a dovedit, că cât e de potrivită și bună folosirea instrumentelor de muzică în lucrurile sufletești; că dacă aceasta nu ar fi fost, e fapt, că nu am fi putut înaintea așa multor mărturisi despre adevărurile cele irevocabile ale Domnului, de carl au fost foarte mulți pătrunși și au zis, că așa încă nu au văzut, și că aceasta-i calea cea adevărată a mântuirii.

Pentru aceea sus fraților tânări, în toate părțile vă uniți folosind oca-

ziunea a înălța sus mărirea Domnului! Luați instrumentele din mâna fiilor lumii, cari măresc pre diavolul cu ele, și măriți cu ele pre Acela, care a murit și a înviat pentru noi!

Un participant.

Botez în Ujpest. Duminecă în 14 Mai, au avut frații din Ujpest o bucurie, care le-a dat bunul Dumnezeu precând au putut o femeie boteza și primi în adunare, care deși e persecutată de bărbat, dară tot nu voia să mai aștepte până vor fi mai mulți. Aceasta s'a făcut și pentru aceea, că fratele Gerwich, conducătorul adunării avu să plece la Filadelfia la congres, și nu va veni numai peste 6—8 săptămâni de acolo. După botez s'au împărțit membri în semnele Domnului. Dec Domnul și aici și pretutindenea multă bucurie poporului său.

Închiderea școlii missionale. Vineri seara în 12 Mai, după ce au depus frații școlari ziua examinarea lor, s'au adunat membri adunării din Nap-utca, la o festivitate de demitere a elevilor școlii missionale. A fost o festivitate măreață. Au vorbit cuvinte de demitere și îndemnare frații Gerwich, Ciopiac și H. Meyer, care a mai petrecut odată în școala lor și i-a îndemnat la trudă și statornicie, și în urmă Udvarnochi. Au mai vorbit și doi frați școlari cuvinte calde de despărțire către adunare.

Astădată trebuia să se închidă cursul școlii mai înainte ca de regulă, din cauza că fratele Udvarnochi și Gerwich, erau de plecat la congres, și ei sunt învățătorii școlii împreună cu alții.

Dec Domnul, că aceea ce au învățat frații noștri tânări în școală, să o și folosească în viața practică de toate zilele și să vestească pre Christos cel crucificat cu cuvântul și fapta. Și dacă se vor întoarce la toamna viitoare în școală la locurile lor, să se poată bucura învățătorii lor pământești de ei, aflându-i, că au făcut ce au putut spre gloriificarea învățătorului lor ceresc.

Deschiderea asilului bătrânilor și serbarea uniunii femeilor în Promontor. Miercuri în 11 Mai au avut frații germani din Budapesta, o serbare frumoasă, când au putut preda asilul, zidit pe scama bătrânilor, în Promontor, lângă Budapesta, scopului său. Acesta asil nu e așa mare, dară pentru timpul și bătrâni, cari acuma l-au ocupat, destul de comod. Acesta e un lucru al iubirei dumnezeiești, de care lumea nu are idei.

Tot odată s'a adunat în Promontor și uniunea fecioarelor și femeilor, ca se serbeze iubileul existenței de mai mulți ani. Aceasta s'a tras până târziu seara. Cei ce au luat parte la aceste serbări, paremi-se că nu le-a părut rău, pentru că au avut bucurie. Dece Domnul la întreg poporul său un sâmt de iubire către cei slabi și bătrâni, și către tot lucrul său în general. Iubirea dela Dumnezeu zidește asiluri și altele institute folositoare; desbinarea dărimă și cele ce sunt. Afără de acest asil mai sunt încă două, unul în Kiskörös, care stă de câțiva ani și unul în H.-Böszörményi zidit de anul trecut.

Serbarea uniunii tânărimii în Budapesta. Duminecă în 21 Mai a dat Domnul o mare bucurie adunării din str. Wesselényi, precând a serbat uniunea tânărilor și bărbaților festivitatea sa anuală. Deja dimineața s'a arătat capela în podoabă de festivitate. Când am intrat în ea, m'a cuprins o bucurie solenă, cum era de împodobită de mâni iubitoare cu flori și ramuri de stejar. Și o temă generală atârna asupra amvonului cu inscripția: „Eroi tânărimii bibliei”. Aceasta temă a sunat ziua întregă în predicatie. Iar la serviciul divin de seara la 5 oare, au pășit 9 suflete rescumpărate în mormântul apei și s'au botezat în moartea Domnului, după o bună mărturisire. Erau 5 tănari plini de nedejde, 1 bărbat tânăr și 3 femei. După puțină pauză s'a început festivitatea propriuzisă. Dintre tănari au declamat câțiva și alții au vorbit cu-

vinte însuflețitoare, referitoare tematei, cum putem și noi deveni eroi asemenea celor din biblie, atrăgând atențiunea tuturor la cuvintele cetite de fratele L. Preuss, dela Efesenii 6, 10—20. Cântări frumoase au sunat din partea corurilor mixt și bărbătesc din loc, precum și de corul mixt dela adunarea fratelui Udvarnoch, care a venit a-și lua parte din bucuria festivității. Asemenea au mai fost frații din Pesta-noauă și din alte locuri veniți. Era la 11 oare noaptea, când neam despărțit cu aceea dorință, că să ne mai dea Domnul asemenea bucurii noauă, și la tot poporul său.

LECȚIUNI DE DUMINECĂ.

Duminecă în 4 Iunie.

23. Lețiuve de Rusalii.

Ioan 14, 15—28.

Cuvânt de aur: „Eu voi ruga pre Părintele, și alt Mângăitor vă va da vouă, ca se rămână cu voi în etern”. Ioan 14, 16.

Acuma serbăm Rusaliele spre amintirea revărsării Duchului sfânt. Domnul Isus a dat învățăceilor săi făgăduința, că după despărțirea lui vor primi Duchul sfânt și apoi au a vesti evanghelia în toate părțile. În sfârșit le spuse se rămână în Ierusalim, până vor primi Duchul sfânt, ce se va întâmpla curând.

Dupăce s'a înălțat Domnul la cer, au așteptat învățăceii zilnic acest dar. Pentru aceea s'au și adunat zilnic la rugăciune. Dară a trecut o zi după cealaltă, însă ei nu desperară. Apoi a zecea zi după înălțarea Mântuitorului, când era iarăși o festivitate mare în Ierusalim și învățăceii erau toți la olaltă la rugăciune, veni un sunet din cer ca un vifor, și învățăceii primiră limbă ca de foc. Ei lăudau acuma de tot altcum lucrurile cele mărețe ale lui Dumnezeu. Din toate părțile veneau acuma oamenii, cari auziră acest sunet, și erau ui-

miți, că aflau pre învățăceii astfel lăudând pre Dumnezeu. Aceasta nu o puteau ei cuprinde, și unii strigau: „Ce va să fie aceasta?” Alții își băteau jocul zicând: Ei sunt plini de vin dulce!” Învățăceii, cari erau mai înainte fricoși, aveau acuma curajul eroic, deoarece Duchul sfânt i-a luminat. Petru, care era atât de fricos, că tăgădui pre Domnul său, nu se mai temea. El ținu mulțimii o predicatie serioasă. El zise: „Noi nu suntem beți, ci s'a împlinit în noi ceea ce a vestit un profet cu sute de ani mai înainte. Noi am primit Duchul sfânt. Voi ați restignit pre Domnul Isus. Dară El, Răscumpărătorul cel mare a înviat din morți și s'a suit la cer, și voiește a măntui pre toți. Aceasta pătrunse în inimile oamenilor, și ei strigară: „Frați, bărbați, ce se facem?” Petru le și putu da un răspuns bun: „Pocăiți-vă, primiți pre Domnul Isus ca Mântuitor, atunci și vouă vă va ajuta Duchul cel sfânt, a face voia lui!” Și s'au botezat în aceea zi ca la trei mii, dară nu nepocăiți.

Așa lucrează Duchul sfânt. Pre învățăceii îi încurajază și pre ascultătorii evangheliei îi face atenți și credincioși.

Întrebări: 1. Care festivitate serbăm noi acuma? 2. Ce ne amintim la aceasta? 3. Cine a trimis Duchul cel sfânt? 4. Cine la cerut pentru cei credincioși? 5. Cum numește aici Domnul Isus pre Duchul sfânt? 6. Cine nu poate primi acest Duch sfânt? 7. Care problemă are Duchul sfânt după cuvântul D-lui Isus? 8. Cum putem noi primi Duchul sfânt? 9. Ce așteaptă Isus dela noi? 10. Ce suntem noi datorți Duchului sfânt?

—
Duminecă în 11 Iunie.

24. Paștile cele mari ale lui Hezekia:

1 Cronica 30, 1—27.

Cuvânt de aur: „Omul să uită la ochi, iar Iehova să uită la inimă”. 1 Sam. 16, 7.

Nu de mult am auzit cum fu Uzia pedepsit, cum fu Isaia chemat, și despre împărăția păcii și revărsarea Duchului sfânt. Astăzi încă auzim despre un rege pios în regatul Iuda.

El e Hezekia, care domni 29 de ani, și fu binecuvântat de Dumnezeu. Cea dintâi ce a făcut el ca rege, era curățirea templului; că în anii din urmă nu s'a îngrijit poporul de templu și de serviciul Dumnezeesc. Când era templul curățit, jertfeau iarăși precum ordinase Dumnezeu. Hezekia să bucura cu poporul, că s'a întors din nou către Dumnezeu. Să poate că erau mulți în popor, cari nu s'au bucurat, dară aceea nu le era iertat a arăta.

Bunul Dumnezeu a ordinar, ca spre amintirea rescumpărării din Egipt să serbeze poporul Paștile. Regele Hezekia să vorbi acuma cu bătrânii poporului despre serbarea paștilor, și toți erau de o părere cu el. Hezekia trimise acuma soli în regatul lui Israil. Locuitorii din Israil erau mai toți duși în captivitatea babilonief. Hezekia trimise solie tuturor locuitorilor din Israil zicând: „Voi fiți lui Israil, întoarceți-vă la Domnul, și nu fiți ca părinții vostri, cari au căzut dela Dumnezeu. Nu fiți cerbicoși, ci veniți în sanctuarul Domnului, că El e milos și îndurat și va face să se întoarcă captivii vostri”. Cei mai mulți din ei rideau și-și batjocoreau de acești soli, unii însă primiră solia și veniră la Ierusalim, la festivitatea paștilor. În Ierusalim era mare bucuria la serbătoare. De mulți ani nu s'au serbat așa paști, mai ales pentru că au luat mulți parte și din regatul lui Israil, ce nu s'a fost întâmplat dela moartea lui Solomon.

Tot ce s'a mai aflat păgănesc în țară, a stărpit Hezekia, și numai Domnului, unului Dumnezeu, au servit, și serviciul Dumnezeesc fu ținut în templu după ordinul lui Dumnezeu. Dumnezeu a și binecuvântat pre regele și poporul.

Întrebări: 1. Cu care rege ne ocupăm noi astăzi? 2. Cum stătea Hezekia față de Dumnezeu? 3. Care serbătoare importantă voia el să fie serbată? 4. Pre cine cheamă el la aceasta? 5. Cum fu aceasta chemare dispusă? 6. Cum fu ea primită de iudei? 7. De ce trebuia să fie serbată cu o lună mai târziu? 8. Cări pregătiri de lipsă se făcură? 9.

Ce trebuia să se depărteze mai înainte? 10. Care exemplu bun dădu însăși regele? 11. Câtă vreme să serbă aceasta serbătoare? 12. Ce a produs aceasta serbătoare în inime?

Duminecă în 18 Iunie.

25. Căderea Samariei.

2 Regi 17, 1—18.

Cuvânt de aur: „Cel ce cu toate mustările rămâne tare la cerbice, sfărmasă-va într'o clipă, fără vindecare“. Pov. 29. 1.

În regatul lui Israil n'a domnit nici când vr'un rege pios, și poporul deveni tot mai păgânizat și să închina idolilor. Întiul rege, Ieroboam, seduse poporul la servirea icoanelor, și Ahab îl conduse la idololatrie. Când apoi aduse Ilie dovada, că idolii nu pot ajuta, și poporul striga: „Iehova'î Dumnezeu! Iehova'î Dumnezeu!“, să păru a deveni mai bine; dară aceasta nu ținu mult, că poporul căzu curînd din nou dela Dumnezeu. Când veni apoi regele Salmanasar din asiria și-l învinse, trebuia să dea poporul tribut. El nu să încrezură în Dumnezeu, pentru aceea au fost învinși. Regele lui Israil, Osia, voia a se scăpa de domnia asiriei, dară nu se întoarse căuta la atotputernicul Dumnezeu, ci ajutor la regele So din Egipt. Când regele asiriei auzi aceasta, puse pre regele israelit în închisoare și duse mai tot poporul în captivitate, și lăsă numai puținii în țara. Dară el aduse asirienii, ca să locuiască țara lui Israil. Acuma numai veni idololatria în țară; că acești locuitori noi erau păgâni și serveau idolilor. Însă ei cugetau, că în țara lui Israil ar trebui să servească și Dumnezeu-lui lui Israil. Ei să întoarseră către regele lor, ca să le trimeată preoții dela cel captiv. Aceea s'a făcut. Dară întră cel captiv nu era nici un preot ordonat de Dumnezeu. Preoții erau toți în Iuda. Acuma deveniră israeliții rămași în țară, și mai asemenea păgânilor. Pentru aceea nici nu ascultară îndemnarea lui Herzekia, și nu primiră chemarea lui la serbare. Lo-

cuitoarii din Israil s'au numit acuma după orașul Samaria, samaritenii precum și toată țara lor. Israeliiții din regatul Iuda au fost numiți iudei. Întră samaritenii și iudeii s'a escat mai târziu o dușmănie. Nici un iudeu nu trecea prin Samaria, ci mai voiau să facă o cale mare încunjurîndu-l. Numai Domnul Isus, care iubește pre oamenii, nu era dușman samaritenilor. El vorbea cu femeea samariteană la fântână, și remase două zile la ei. Nici învățaceii Domnului nu erau dușmanii ei predicau evanghelia și samaritenilor, și mulți samaritenii s'au pocăit.

Întrebări: 1. Despre ce vorbește lecțiunea noastră? 2. Sub care rege s'a întâmplat a-cesta lăpdare? 3. Cine i-a făcut să dea tribut? 4. Cu a cărui ajutor voia el a se scăpa iarăși? 5. Cum o păți el apoi cu tot cu popor? 6. Câtă vreme rămase el în aceasta captivitate? 7. Care e cauza internă a acestei judecată pedepsitoare? 8. Ce a făcut Dumnezeu, ca să atragă poporul la sine? 9. În ce mod a dojenit el poporul? 10. Cum s'a pus poporul față cu aceasta? 11. Ce ne învăță pre noi lecțiunea aceasta pentru timpul prezent? 12. Ce ți-a fost ție mai important în aceasta lecțiune?

Duminecă în 25 Iunie.

26. Înelungărbdarea lui Dumnezeu.

Isaia 65, 1—10. (Repetire.)

Cuv. de aur: „El ți-a arătat omule, ce este bine; și ce cere Iehova dela tine, fără numai a face dreptatea, a iubi îndurarea, și a umbla umilit cu Dumnezeul tău.“ Mica 6, 8.

Astăzi e problema noastră, să reasumăm mai odată pe scurt lecțiunile învățate în decursul sfertului trecut prin o retroprivire. Precum ne spune temata noastră, este înelungărbdarea lui Dumnezeu punctul vederei noastre, dela care voim a privi astăzi lecțiunea noastră. Aceasta e și conținutul principal a lecțiunei noastre de astăzi, așa că s'ar merita o cercetare, pe lângă care ne-ar putea lecțiunile din trecut servi ca Ilustrații!

Aceasta Duminecă e Dumineca congresului nostru în Filadelfia. Ziua de astăzi e anumită ca Dumineca con-

gresului școalelor de Duminecă din toate țările. Pentru aceea sunt rugați frații noștri cari conduc școalele de Duminecă, să țină acestea bine în minte. Copiilor trebuie arătat, că ziua de astăzi, e în Filadelfia precum și în toate părțile, o zi de mare însemnătate. Afară de aceasta colectele, adevărate filerii, cari să adună în aceasta zi în așanumitul: persul școlei, să se pună de o parte deosebită și la noi, cum o fac și alții. Aceasta colecta e hotărâtă ca un mic ajutor la înființarea unei școală mare de misiune, adevărată de predicatori, și noi nu știm, că care din copiii noștri poate ajunge cândva în ea să învețe. Pentru aceea nu vă pară rău, dați cât de mult copiilor pe sama colectei. Iar copiilor le dee Domnul Isus o inimă nouă și învoită, a zice: Iacă-mă, trime-mă, Doamne!

A III-lea pătrar.

Duminecă în 2 Iulie.

27. Profetia lui Isaia asupra lui Senacherib.

Isaia 37, 5—38.

Cuv. de aur: „Dumnezeu ne este scăpare și putere, ajutor cercat foarte în nevol.”

Lecciónia de astăzi are de lucru cu piosul rege Hezekia din regatul Iuda. Despre aceasta am mai auzit noi deja ceva nu de mult într-o lecciónie. El a ordonat să se țină serbarea paștilor și a chemat și pre cei rămași din Israil, deși dureros cu puțin rezultat. Dară în regatul lui Iuda a fost aceasta serbătoare foarte binecuvântată și a produs o recreare plăcută. Aceasta Hezekia fu acuma foarte strămtorat de regele asiriei, Senacherib, așa că primi lui ministri ajunseră în confușiune și frică, că să temeau, că și regatul cel mic alui Iuda, ar putea-o pați ca regatul Israil, care era maimare, sub regele Sargon din asiria. Ca să delature acest pericol, să întoarse Hezekia în rugăciune către Domnul și prin soli la profetul Isaia. Că cu ce rezultat, ne spune nouă lecciónia de astăzi.

Întrebări: 1. Dospere cine vorbește lecciónia de astăzi? 2. Cum stătea acest rege față cu Dumnezeu? 3. De cine fu el asuprit? 4. Cătră cine să întoarse el acuma după ajutor? 5. Ce făcu el cu epistoala plină de amenințări? 6. Ce responsu îi trimise lui Domnul? 7. Câtă vreme să rămână vrășmașul departe de Ierusalim? 8. Cum o păți armata lui? 9. Cum o păți însă și Senacherib? 10. Ce îi s'a făcut ție deosebit important în aceasta lecciónie?

Pentru Duminecă în 9 Iulie.

28. Suferințele servului lui Iehova.

Isaia 52, 13—53, 12.

Cuvînt de aur. Isa. 53, 6.

Cvătări.

Pentru frații noștri bolnavi, săraci și lipșiți, au mai venit bani ca ajutor din următoarele locuri: Cheșa 2— coroane, Vobaroja (România) 5— c., Govoșdia —50 c., Dușeșd 10·50., Kölliget 6·50., Saturău 5·74., Arad 15·30., Petroșeni 3.— c. Vulcan 2—, Arad Paulis 12·80., Tottelke 2·28., Arabaji (România) 9·40., Zentelke 8— c. Sz. Iona 15— c. Rományeșt 4·80., Gyalu 8— c. Macea 38·20., Maros-Holod 2— c. Arad-Șeg 6·60., M. Roșia 6·04., Felsőlapy 2·05., R. Gladna 11— c. Körösbökény 7— Repszeg 8·60., Camna 2.— America, prin R. Igrışan 150— c. America, prin G. Ardelean Macea 76·57., Atyag 22— c. Revetiș 46·20., Măria-Radna 10— c. Szinter 2— c. Kostyei 7·21., Mihelen 5·76., Rippa 2— c. Cărstău 15·42., Homorog 10— c. America, prin Bora T. Tulca 3·2— c. Siclău 12— c. Somosches 15— c. Acsfalva 10— c. Tulca 22— c. Bratea 7— c. Comăneșt 7— c. Hosuliget 23·30., Tasádfő 4·50., Șarșeg 29·36. America, prin R. Igrışan 66— c. Pecsidi 14·05., Tenke 7·62., P. Hodos 1·20., Brad-Téglás 4— c. Felső-Kosthely 3·10. Tagado 21— c. Nermegi 9.— Iáz 3·80. coroane.

Primiți mulțămită în numele Domnului, care respătește bogat celor ce să îndură de cei săraci. Prov. 19, 17. T. Sida.

Adunarea din Irvin, America, a trimes școalei de Duminecă din Curticel 25— c. și încă 13·42 c. pentru alt scop bun. Domnul să respătească bogat. Erdős.

Caut un servitor, om sângur, dela 20 ani în sus; să fie sănătos și tare. Adresa: Szekeres András, Brád (Vajda-Hunyady-megye).

Caut un băiet; care ar voi să învețe de cizmar. Adresa: Koczój Péter, Körösbökény (Arad-megye).

Redactor coresponsabil:

VASILIU BERBECAR.